

М. І. Юрійчук

Герасимчук Дмитро Костянтинович

ГЕРАСИМЧУК Дмитро Костянтинович (12. 09. 1942, с. Козиряни Кельменец. р-ну Чернів. обл. – 04. 07. 2001, Львів) – письменник. Член НСПУ (1968). Навч. у Чернів. університеті (1960), закін. Львів. університет (1967). Працював у період. виданнях Чернівеччини (1959–62). Від 1967 – у Львові: власкор г. «Літературна Україна», відп. секр. Львів. організації НСПУ. Автор зб. новел «Снять квітами зорі» (К., 1967); повістей «Дана» (К., 1967), «Тепле літо» (К., 1973), «Вітер з поля» (Л., 1976), «Червоний виноград» (Л., 1985); зб. повістей та оповідань «Чому біжить останній» (Л., 1981; рос. перекл. – Москва, 1985), «Літак зі Львова» (К., 1984); романів «Ріка» (К., 1987), «Чотири корчми» («Жовтень», 1989, № 9–10; окреме вид. – Л., 2002) та ін. Творчий доробок Г. тематично і сюжетно пов'язаний переважно з Буковиною, зокрема з буковин. селом 20 ст., часто має автобіогр. основу. Г. – митець з власною манерою письма, йому притаманна посилена увага до морал.-етич. та філос. проблематики, психол. аналізу, до людини, наділеної глибокими патріот. почуттями. Автор п'єс «Бригантина» (за однойм. повістю О. Гончара) та «Моя єдина любов». Окремі твори Г. перекладено білорус., болгар., вірм., груз., лит., молд., рос., угор. мовами.

Рекомендована література

1. Горинь В. «Чотири корчми» Дмитра Герасимчука // ЛУ. 2002, 17 жовт.

Бібліографічний опис:

Герасимчук Дмитро Костянтинович / М. І. Юрійчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-29256>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).